

RUSZIN NÉPBALLADA

A RÁSZEDETT MARKO

*Jász lovát itatta, Kászja mosott éppen,
hej, Kászja mosott éppen.
– Kászja, szép kedvesem, vándoroljál vélem,
hej, vándoroljál vélem.*

*Szedd össze aranyid, minden drágaságod,
hej, minden drágaságod,
lovam nyerge alatt mindig megtalálad,
hej, mindig megtalálad.*

*– Nem tebetem, látod, egyetlen Jászunkám,
hej, egyetlen Jászunkám,
elrejtette anyám az új szekrény kulcsát,
hej, az új szekrény kulcsát.*

*Azt gondolta anyja, lefeküdt a lánya,
hej, lefeküdt aludni,
az meg a legénnyel most megy vándorolni,
hej, most megy vándorolni.*

*Vándoroltak együtt huszonnégy mérföldet,
hej, huszonnégy mérföldet,
s közben egymással egy szót sem beszéltek,
hej, egy szót sem beszéltek.*

*Sötétlik előttük nagy fekete erdő,
hej, nagy fekete erdő.
– Kászja, szép kedvesem, itt lesz jó pibenő,
hej, itt lesz jó pibenő.*

*– Jaszunkám, Jaszunkám, mi fehérlik ottan,
hej, mi fehérlik ottan?
Sötömbök talán, vagy kőbálványok sorban,
hej, kőbálványok sorban?*

– Megmondanám néked, ha meg nem ijednél,
hej, ha meg nem ijednél.
Az ott kilenc asszony, tizedik te lennél,
hej, tizedik te lennél.

– Add csak ide, kérlek, éles fegyveredet,
hej, éles fegyveredet,
nézzem meg magamnak a te báremedet,
hej, a te báremedet!

– Az én fegyveremnek rettenetes éle,
hej, rettenetes éle,
nemesi kezedet még megválnád véle,
hej, még megválnád véle!

De Kászja a kardot hirtelen kikapta,
hej, hirtelen kikapta,
és a legény fejét vállából lecsapta,
hej, vállából lecsapta.

– Vidd el a lovamat, holló paripámat,
hej, holló paripámat,
de kerüld falumat, kerüld a portámat,
hej, kerüld a portámat!

Az a bolond leány nem törődött véle,
hej, nem törődött véle,
csak arra poroszkált, s meglátta nővére,
hej, meglátta nővére.

– Édesanyám asszony, mondok egy újságot,
hej, mondok egy újságot:
szaladj ide gyorsan, a fiad gyilkosát,
hej, ha látni kívánod!

Fordította: VÁRI FABIÁN LÁSZLÓ
Gyűjtötte: Misanics, Galícia.